

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दृष्टिप्रदानमपि अस्मद्वेक्षार्थं पाण्डवेष्वस्माकं समर्पणं ॥ ३९ ॥ ४० ॥

नजात्वस्य चवंशस्य राज्ञां कश्चित्कदाचन ॥ राजासीद्यः प्रजापालः प्रजानामप्रियोऽभवत् ॥ १५ ॥ पितृवद्भातृवच्चैव भवंतः पालयन्ति नः ॥ न च दुर्योधनः किं
चिदयुक्तं कृतवान्नृपः ॥ १६ ॥ यथा ब्रवीति धर्मात्मा मुनिः सत्यवती सुतः ॥ तथा कुरु महाराज सहिनः परमो गुरुः ॥ १७ ॥ त्यक्ता वयं तु भवता दुःखशोकपराय
णाः ॥ भविष्यामश्चिरं राजन् भवद्गुणशतैर्युताः ॥ १८ ॥ यथा शांतनुना गुहाराज्ञा चित्रांगदेन च ॥ भीष्मवीर्योपगूढेन पित्रा तव च पार्थिव ॥ १९ ॥ भवद्गुह्य
क्षणाच्चैव पाण्डुना पृथिवीक्षिता ॥ तथा दुर्योधनेनापि राज्ञा सुपरिपालिताः ॥ २० ॥ न स्वल्पमपि पुत्रस्ते व्यलीकं कृतवान्नृप ॥ पितरीव सुविश्वस्तास्तस्मिन्नपि
नराधिपे ॥ २१ ॥ वयसा स्म यथा सम्यक् भवतो विदितं तथा ॥ तथा वर्षसहस्राणि कुंतीपुत्रेण धीमता ॥ २२ ॥ पाल्यमाना धृतिमता सुखं विंदामहे नृप ॥ राजर्षी
णां पुराणानां भवतां पुण्यकर्मणां ॥ २३ ॥ कुरु संवरणादीनां भरतस्य च धीमतः ॥ वृत्तं समनुयात्येष धर्मात्मा भूरिदक्षिणः ॥ २४ ॥ नात्र वाच्यं महाराज सुसूक्ष्म
मपि विद्यते ॥ उषिताः स्म सुखं नित्यं भवता परिपालिताः ॥ २५ ॥ सुसूक्ष्मं च व्यलीकं ते स पुत्रस्य न विद्यते ॥ यत्तु ज्ञातिविमर्दं स्मिन्नात्यदुर्योधनं प्रति ॥ २६ ॥ भ
वंतमनुनेष्यामि तत्रापि कुरुनंदन ॥ ब्राह्मण उवाच नतदुर्योधनकृतं न च तद्भवता कृतं ॥ २७ ॥ न कर्णसौबलाभ्यां च कुरवो यत्क्षयंगताः ॥ दैवं तत्तु वि
जानीमो यन्न शक्यं प्रवाधितुं ॥ २८ ॥ दैवं पुरुषकारेण न शक्यमपि बाधितुं ॥ अक्षौहिण्यो महाराज दशाष्टौ च समागताः ॥ २९ ॥ अष्टादशाहेन हताः कुरुभिर्यो
धपुंगवैः ॥ भीष्मद्रोणरुपाद्यैश्च कर्णेन च महात्मना ॥ ३० ॥ युयुधानेन वीरेण धृष्टद्युम्नेन चैव ह ॥ चतुर्भिः पाण्डुपुत्रैश्च भीमार्जुनयमैस्तथा ॥ ३१ ॥ न च क्षयो यं नृप
ते कृते दैवबलादभूत् ॥ अवश्यमेव संग्रामे क्षत्रियेण विशेषतः ॥ ३२ ॥ कर्तव्यं निधनं काले मर्तव्यं क्षत्रबंधुना ॥ तैरियं पुरुषव्याघ्रैर्विद्याबाहुबलान्वितैः ॥ ३३ ॥
पृथिवीनिहता सर्वासहया सरथद्विपा ॥ न सराज्ञां वधे सूनुः कारणं ते महात्मनां ॥ ३४ ॥ न भवान्न च ते भृत्या न कर्णो न च सौबलः ॥ यद्विशस्ताः कुरुश्रेष्ठ राजानश्च
सहस्रशः ॥ ३५ ॥ सर्वे दैवकृतं विद्धि कोत्र किं वक्तुमर्हति ॥ गुरुर्मतो भवानस्य कृत्स्नस्य जगतः प्रभुः ॥ ३६ ॥ धर्मात्मानमतस्तुभ्यमनुजानीमहे सुतं ॥ लभतां वी
रलोकं ससहा यो नराधिपः ॥ ३७ ॥ द्विजाग्र्यैः समनुज्ञातस्त्रिदिवे मोदतां सुखं ॥ प्राप्स्यते च भवान्पुण्यं धर्मं च परमां स्थितिं ॥ ३८ ॥ वेदधर्मं च कृत्स्नेन सम्यक्
त्वं भवसुव्रतः ॥ दृष्टिप्रदानमपि ते पाण्डवान्प्रतिनोदथा ॥ ३९ ॥ समर्थास्त्रिदिवस्यापि पालने किंपुनः क्षितेः ॥ अनुवत्स्यंति वा धीमन्समेषु विषमेषु च ॥ ४० ॥